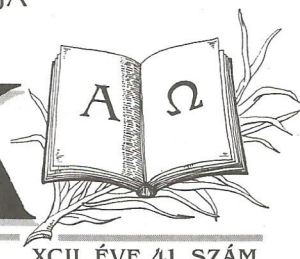

Békehírnök

1998. OKTÓBER 25.

ALAPÍTVÁ: 1895

XCII. ÉVF. 41. SZÁM

Az '56-os forradalomra emlékezünk

Minden nemzet életében vannak sorsfordító öröm- és gyásnapok. Ebben az évben – a '48-as forradalom és szabadságharc kitörésének 150. évfordulóján – kiemelten ünnepeltük március 15-ét. Októberre két nemzeti emléknap is jut. A 13 aradi vértanúra emlékeztünk 6-án. Pesten ugyanezen a napon végezték ki *gróf Batthyány Lajos* miniszterelnököt és *Fekete Imre* századost, Pécsen pedig *Vertike Gábort* és *Szilva Jánost*. Ezen a napon indult a megtorlás legerősebb hulláma...

1956. október 23-án – 42 évvel ezelőtt – mintha megismétlődött volna a '48-as március 15-e. Délután 3-kor a Petőfi-szobornál és a Műgyetemen megkezdődött a tüntetés, majd a tömeg a Bem tér után a Parlament elé vonult, ahol este 9-kor *Nagy Imre* mondott beszédet. Eközben (21 óra 37 perckor) a Dózsa György úton a terror és a személyi kultusz szimbólumát, a Sztálin-szobrot ledöntötték.

Lehetetlen visszaadni ennek a napnak a hangulatát. Megérintett bennünket a szabadság szele. Néhány óra alatt mindenki valami megmagyarázhatatlan szellemi frissességgel és mámorral, semmivel se törődve, nyíltan és bátran fordult szembe mindennel, ami a terror csendjéhez tartozott. Hősök születtek. Meggondolatlan gyerek-emberek és öszülők ölelték egymást. A nyitott ablakokban a lehető leghangosabban szólt a néprádió... különleges, felemelő, megfogalmazhatatlanul egyedülálló érzés! Egy nemzet – mintegy varázsütésre – fölkelt a zsarnokság ellen. Dicsőséges nap... Késő este azonban már fegyverropogás hallatszott többfelé, éjfél után pedig megjelentek a szovjet csapatok Budapesten...

A történelem megismételhetetlen. Nehezen teljesíthető feladatunk, de feladatunk gyermekeink, unokáink tanítása, az élmények áthagyományozása a hazaszeretet és az objektivitás jegyében. Ezért is szílok vezércikk keretében olyan – a baptista egyházat közletről érintő – eseményekről, melyeknek szereplői (hő-

sei, áldozatai, mártírjai) baptista hitestvéreink voltak e hazában és határainkon túl. Ezért írok le olyan neveket is, melyeket magyar egyházi és világi újságban még soha nem írtak le. Tisztelettel és kegyelettel szeretnék emléket állítani nekik, a korábban elhallgatottaknak, azoknak, akiket szégyellni illett...

Nem a lelkipásztorokkal kezdem – bár róluk is szólni fogok –, hanem az úgynevezett „egyszerű” hívőkkel, „egyszerű” egyháztagokkal.

Lelkipásztori szolgálatom első öt évében szinte minden héten megfordultam a Borsod megyei *Tard* községben a *Gaál* és a *Dusza* családnál. Tudtam tragédiájukról, a részletekről azonban nem mertek beszélni.

Mi történt Tardon? Ma kötetek foglalkoznak a különös falu különös történetével, nemrégiben pedig maga a köztársasági elnök, *Göncz Árpád* járt ott. Fölvették az önkényuralom áldozatainak emlékművét is.

Mi történt Tardon?

1954. október 15-én éjszaka 22 férfit vittek el a faluból. Közülük öten voltak a baptista gyülekezet tagjai. Név szerint: *Gaál Ignác*, *Körömi Imre*, *Kiss József*, *Dusza András* és *Venyige Sándor*. Konceptió perben, hamis vádak alapján négyen életfogytig tartó börtönbüntetést kaptak, egyiküket kötél általi halálra ítélték. Félelem ült a falun. Ma így fogalmaznak a tardiak: „Azon az éjszakán a falu lelkét vitték el.” *Gaál Ignác* testvér, akinek gyermekei és unokái ma is a gyülekezet tagjai, 1955. április 12-én kivégezték. *Dusza Andrást* jól ismertem. Csendes, alázatos hívő ember volt...

1956-ban az elítéltek kiszabadultak. Amerikába, Kanadába menekültek. Ketten még élnek közülük. Természetesen rehabilitálták őket..., de a Gaál fiúk apa nélkül nőttek föl, sokáig lenézve... családok estek szét... a baptistákra pedig rácsütöttek, „amerikai bérencek”. Tartozunk annyival nekik és magunknak, hogy legalább a nevüket ismerjük!

Néhány szót a lelkipásztorokról. Az igazolvány-rendszer bevezetése igen egyszerűvé tette a lelkipásztorok kontrol-

lálását. Az igazolvány bevonása pedig természetesen egyet jelentett a szolgálatból történő elbocsátással. Ezzel a módszerrel számos esetben élt a hatalom, kényszerítve az egyházvezetőket. Sok lelkipásztor polgári foglalkozást volt kénytelen választani.

Gyakori fegyelmező- vagy épp büntetőeszköz volt a kötelező „áthelyezés”. Kiemelten kezelték az értelmiségieket, köztük is első helyen a pedagógusokat. „Klerikális”, „reakciós” szellemben nem oktathatták az ifjúságot. Különös, hogy az elbocsátott tanárok közül jó néhányan lelkipásztori szolgálatot vállaltak – sőt a későbbiekben az egyházvezetésben is részt vettek, mások a teológiai akadémia tanárai lettek.

Szeretném név szerint is felsorolni azokat a lelkipásztorokat, akiket elhurcoltak, akik börtönbe vagy internáló táborba kerültek: *Szabadi F. Gusztáv* (Bp. Wesselényi utca), *Margitai Lajos* (Mátészalka), *Kun Lajos* (Tarpa), *Sallay László* (Nyíregyháza), *Nyári István* (Nyíregy-

(Folytatás a 327. oldalon)

Szegedi fehérruhások

Szeptember 27-én különösen nagy há-
lára okot adó esemény, bemerítési ün-
nepély volt a gyülekezetünkben.

Öt fehérruhás testvér tett bizonyrágot
arról, hogyan találták meg életük igazi
célját, értelmét Jézus Krisztusban.

Bacsa Gábor és *Ács Máté* hívő szülők
gyermekként nőttek fel a gyüleke-
zetben. Mégis – felismerve bűneiket –
meghallották a hívő szót, s elpecsétel-
ték életüket Jézus Krisztusnak. Dön-
tésükben a Tahiban eltöltött egy hét
sokat segített.

Radnai Attila nagyon mélyről került
Jézus Krisztus közelébe. Volt olyan idő-
szak, amikor Isten ellen lázadozott.
Isten álom által figyelmeztette. Beteg-
ségét is arra használta, hogy megállítsa,
figyelmét az odavalók felé irányítsa.
Egyszer csak azt vette észre, hogy nem
üres szólam számára többé a gyülekezeti
tagok jókívánsága: „Az Úr áldja meg!”
Isten szeretete felismertette vele bűneit,
és meglátta, hogy van lehetőség számára
is a szabadulásra. Elfogadta a Jézus
Krisztusban Isten által felkínált kegyel-
met, és életét Isten kezébe tette.

Geringer Lajosné hívő családban
született, de elfordult Istentől. Évekkel

ezelőtt életveszélyes állapotban a kór-
házba került. Felgyógyulását követően
köszönetet mondott orvosának, aki azt
felelte: ne nekem, Istennek köszönje
meg a gyógyulását. Ez a rövid, egymon-
datos bizonyrágtétel nagyon elgondol-
kodtatta. Rádöbbsent arra, hogy Isten-
től kapott kegyelmi időt, és azt az Ő
követésére kívánta odaszánni.

Bozó Lajosné gyermekkorában is-
merte meg a Bibliát, de később a széles
útra tért. Úgy érezte, nincs szüksége
Istenre, meg tud állni a saját lábán. Ne-
héz próbák és betegségek következtek
az életében. Ekkor magába szállt, és
megvilágosodott számára, hogy Isten
van, létezik, számolni kell azzal, hogy
nélküle üres, értelmetlen az élete.
Testvérnőnk a magyarcsanádi gyülekezet
tagja lett.

A bemerítést *Kübler János* lelki-
pásztor testvér végezte, vendég-igehir-
dető *Vágó István* pécsi lelkipásztor test-
vér volt.

„*Boldogok, akik megmossák ruhá-
jukat, mert joguk lesz az élet fájához, és
bemennek a kapukon a városba.*” (Jel
22:14)

Szabó Józsefné

A szegedi
fehérruhások,
középen
Kübler János
helyi
lelkipásztor,
jobbra: Vágó
István pécsi
lelkipásztor

Bemerítés Pesterzsébeten

1998. október 4-én hárman vettük fel
fehér ruhánkat, szakítottunk előző, bű-
nös életünkkel, és adtuk magunkat min-
denestől Krisztusnak.

Sok kedves vendég, rokon, barát,
ismerős és örvendező gyülekezeti tag
előtt ünnepélyesen vallottunk, vallot-
tam hitünkéről *Péter Gábor* testvérről,
és férjemmel, *Kiss Zoltánnal* együtt.

Mindhárman hosszú utat tettünk
meg, míg döntésre jutottunk, és hisz-
szük, hogy a Szentlélek munkálkodott
életünkben, neki köszönhető megtéré-
sünk.

Péter Gábor testvér 1993 óta vezeti
a pesterzsébeti gyülekezet építési mun-
kálatait. Ezt az évet érzi megtérése kez-
detének, mert a szolgálati lakás, majd
ezt követően az imaház építése során
64 éves korára más ember lett belőle.

Minden megtérés nagy öröme a gyü-
lekezetnek, de *Péter Gábor* testvér meg-
téréséért sok-sok gyülekezeti tag sok-
szor imádkozott. Istennek hála, imáink
meghallgatásra találtak.

Férjemmel 14 évvel ezelőtt házasod-
tunk össze. Isten ajándékának érezzük,
hogy az Úr együtt szólított minket, és
mi együtt vallhattuk meg döntésünket.

Az Igét ezen a vasárnapon *Hetényi
Attila* lelkipásztor testvér hirdette Róm
6:1-11 alapján.

A bemerítés szolgálatát *Nemeshe-
gyi Zoltán* helyi lelkipásztor testvér
végezte. Isten kegyelméből *Marsal
János* lelkipásztor testvér tett bi-
zonyrágot.

Kiss Klára

Kettős ünnep Nyírmeggyesen

Örömmel gyűlt össze a gyülekezet és a
körzet szeptember 13-án Nyírmeggye-
sen. Hálaadást és bemerítést is ünne-
peltünk ezen a napon. Vendégünk
Pócsi Róbert tarpai lelkipásztor volt.
Délelőtt a Filippi 4:4-7 alapján szólt a
gyülekezetnek arról, hogy hogyan kell
hálát adnunk, délután pedig a Róma
6:2-6 szerint elemezte azt, hogy Isten
igéje mennyire élő és ható. A bemerít-
és szolgálatát *Beke László* helyi lelki-
pásztor végezte. A bemerítendő testvé-
rünk, *Mózes Attila* már a tagfelvételen

is bizonyrágot tett döntéséről. Elmondta,
mennyire hálás a szíve azért, hogy el-
tudta fogadni az örök élet ajándékát, és
a régi bűnös életét le tudta tenni Isten
elé. Mi pedig hálásak vagyunk azért,
hogy testvérünk már fiatalon átadta
magát az Úr Jézusnak.

Két héttel később szeptember 26-án
– szintén Nyírmeggyesen – egy ifjúsági
találkozó is volt. A környék fiataljai jöt-
tek el erre a napra, hogy tisztázzuk azokat
a kérdéseket, amelyeket nem értünk a
körülöttünk lévő világgal kapcsolatban.

Konferenciánk témája: Korunk divatos
világnézetei és tanításai. Az előadást
Rabatin Gábor tartotta, az éneklést pe-
dig *Bereczki Zoltán* vezette. A békési fi-
atalok jóvoltából pantomim jelenete-
ket is láthattunk. Az esti záróalkalmon
Mocsár Csaba tartott evangélizációt. Ő
a cigánymisszióban vesz részt, és a már
megtért cigányokkal együtt mondta el,
hogy mennyire jó az Urat dicsérni.

Hálásak vagyunk azért Istennek, hogy
a körzetben már ezen a területen is el-
indult a fejlődés.

Mózes Noémi

Vasárnap délután ♦ Rovatvezetők: Szirtes András és Lőrinc Levente ♦ Vasárnap délután

Krisztus vagy Beliál?

2Korinthus 6:14-7:1

Istentiszteleteinkben és egyéni csendességeink alkalmával is gyakran imádkozunk azért, hogy Urunk üressen meg minket, hogy tisztán hallhassuk és érthessük meg Igéjét. Az a vágy van bennünk ilyenkor, hogy milyen jó lenne, ha egy üres fehér lapként állnánk előtte, amit majd ő ír tele gondolataival. Az ember azonban sosem válhat ilyen módon üressé: szívében és gondolataiban mindig ott kavarog ezernyi érzés és gondolat. De ez nem is baj, hiszen éppen Isten az, aki ezek között rendet tud tenni, hiszen az Ige fényénél válik láthatóvá, mi helyes és mi nem.

Egy-egy igeszakasszal kapcsolatosan is szinte mindig vannak előzetes gondolataink: itt erről és erről van szó. Különösen igaz ez az olyan gyakran idézett igékre, mint a 2Kor 6:14. A bibliaolvasás vagy igehallgatás lényege azonban éppen az, hogy ezek a gondolatok is az Ige mérlegére kerüljenek. Vajon tényleg csak arról van itt szó, amit már régóta tudunk? Vajon tényleg csak azoknak szól, akiknek gondoljuk? Mai igénkkel kapcsolatban ezt kérdezhetjük: itt tényleg csak a felemás házasságokról van szó? Ha az egész szakaszt figyelmesen végigolvassuk, meglátjuk, hogy régi gondolatainkat felül kell bírálunk. A 17. versben az apostol ezt írja: „... váljatok külön tőlük”, de tudjuk, hogy másutt világosan megfogalmazta: „... ha egy testvéreknél hitetlen felesége van, aki kész vele élni, ne bocsássa el ...” (1Kor 7:12-13). Az Ige tehát bizonyosan valami másra is gondol, mint mi, és másoknak (nekünk) is szól.

„Mi köze ... vagy mi azonosság... milyen közösség... hogyan férhet össze ...?” – a kérdésekre, amelyeket az apostol felvet, a korinthusiak és mi is tudjuk a választ: „semmi ... semmi ... semmilyen ... sehogyan”, hiszen tudjuk, hogy az ellentétpárok tagjai között feloldhatatlan az ellentét. Az egyik oldalon az önmagát Jézus Krisztusban kijelentő egyetlen igaz Isten, az örök világosság és az ő népe van, a másikon pedig Beliál – a korabeli apokaliptikus írások gyakran nevezik így a sátánt és az antikrisztust – országa. Ismerve a kérdésekre a választ, és ismerve Isten ígéreteit (6:16b – 18, vö. 3Móz 26:12, Jer 32:28, Ez 37:27, Ézs 52:11, Ez 20:34,41, 2Sám 7:8,14, Ézs 43:6, Jer 31:9) a korinthusiakhoz hasonlóan nekünk is egyetlen feladatunk van: felsorakozni az Isten oldalán, és a mindennapok sokféle helyzetében a jól tudott válaszokat „aprópénzre váltani”. „Isten félelmében tegyük teljessé a mi megszentelődésünket.” (7:1)

Mit is jelent azonban a megszentelődés? A jól ismert bibliai kifejezés értelmezésében éppen a szakasz első verse segít: „Ne legyetek a hitetlenekkel felemás igában” (6:14a). Érdemes megállni az egyes szavaknál.

„Ne legyetek” – így lehetne helyesebben fordítani: „többé ne legyetek”. A korinthusiak még sok mindenben hasonlítottak azokhoz, akik közül megtértek. Azokat a dolgokat azonban, amelyek nem feleltek meg elhívásuknak, el kellett hagyniuk. Valamely dolgok, szokások elhagyása nemcsak a régen megtért ember megszentelődésének része. „Bizony, elég volt abból, hogy a múltban a pogányok szokása szerint ...” (1Pt 4:3)

„... felemás igában” – a kifejezés arra az esetre utal, amikor a földműves két különböző állatot fogott egybe, és azok együtt húzták az igát. Ezt egyébként az Ószövetség megtiltotta (5Móz 22:10). Ezt – túl az állatok iránti méltányosságon (vö. 2Móz 20:10) – azért tette, hogy így mintegy látható segítséget, példát adjon az emberek elé: az Istennel való kapcsolatban is ilyen egyértelműnek és tisztának kell lenni.

Mit jelent hát a jól ismert bibliai Ige? Gondolatainknak talán a következő fordítások felelnek meg leginkább: „Ne húzzatok (többé) a hitetlenekkel egy igát!”, „Vessetek véget annak, hogy a hitetlenekkel egy nótát fújtok!” A Krisztus népe – éljen Korinthusban vagy bárhol másutt – gondolkodásában és életvitelében nem járhat a sötétségben. És ez mindenre vonatkozik a személyes kapcsolatoktól a gyülekezeti életen és a munkán át a pénzügyekig.

Egyetlen kérdésre térjünk még ki kifejezésül. Felmerül a kérdés, hogy miért pont itt van a levélben ez a szakasz, amikor az előző szakasz (6:11-13) gondolatai a 7:2-től töretlenül folytatódnak tovább, és nehezen érthető ez a közbekezdés. A válasz az lehet, hogy azért, hogy amiről Pál itt beszél, azt elsőrenden a környező igék által megfogalmazott élethelyzetre – a gyülekezeten belüli, kifejezetten is a vezető és vezetettek közötti kapcsolatra – alkalmazzuk. Pálnak azt kellett megtapasztalnia, hogy a korinthusiak gondolkodása a gyülekezet dolgai, vezetői és személy szerint az apostol felől a hitetlenekét tükrözi. Lehetséges ez? A helyes választ tudták, de a valóságban nem ez mutatkozott meg.

A feladat ma sem más, mint ami Korinthusban volt, megélni elhívásunkat, hogy láthatóvá váljék, Krisztus népe vagyunk.

Sz. A.

(folytatás a címdalról)

háza), Kalkó József (Bp. Rákoshegy). Valamennyiüket bírósági tárgyalás nélkül tartották fogva.

Szólnom kellene azokról, akik külföldre kerültek (Dr. Haraszi Sándor, Cserepka János, Macher János, Bretz Tivadar, Héthalmi Páth Károly és mások). Minden lehetséges módon szolgálták az Urat, és segítették az evangélizációt misszionáriusként, rádiós- vagy épp külmisziós-evangélistaként.

Szólnom kellene az itthoni egyházvezetőről, akik – ahogy Kovács Imre egyházelnök fogalmazott – két malomkő között őrlődve próbálták tenni a legjobbat – lelkiismeretük szerint – kisebb vagy nagyobb sikerrel.

Szólnom kellene a diakónusokról, a presbiterekről és diakonisszákról, akik közül szintén sokan megjárta az internálótáborokat és börtönöket.

Szólnom kellene a teológiai tanárokról, akik közül néhányan évtizedekig el voltak tiltva a katedrától.

Szólnom kellene az erősekről, akik nem engedtek a beépítési kísérleteknek; és a gyengékről, akik – sokszor családtagjaik helyzetéből adódóan – nem mertek szembeszegülni a hatalommal, akiket zsaroltak, és akik kisebb vagy nagyobb mértékben kiszolgálták a rendszert.

Szólnom kellene a névtelen hősökről, akik „csak” sebesülteket rejtegettek, mentőautókon teljesítettek szolgálatot, és golyózáporban futva cipelték a hordágyat – ahogy egyik-másik testvérünket (lelkipásztort is) fölismerhetünk az egykori dokumentumfilmekben – a sebesorvosokról, az ápolókról – és sorolhatnám.

Végül hadd említsek név szerint is két személyt, akik kötődtek a közösséghez. Egyikük Kiss Antal. 1957-ben 24 éves korában kivégezték. Másikuk Mányi Erzsébet, akit szintén 1957-ben 20 évesen végeztek ki.

Az eszményien tiszta '56-os október 23-áról – több mint negyven év távlatából nézve – elmondhatjuk, hogy a szinte példátlan egységben fölkelt nemzet bebizonyította: a zsarnokság nem lehet vég nélküli. Neves és névtelen hősök, mártírok sora hitelesíti az igazságot, a szabadságot, amiért küzdöttek. Emlékezzünk rájuk tisztelettel és kegyelettel, és adjunk hálát Istennek azért, hogy napjainkban bevégezte azt, amit akkor velük elkezdett!

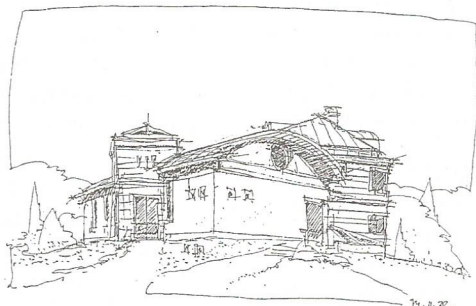
Dr. Almási Mihály
egyházelnök

(Elhangzott a Kossuth rádió 1998. október 23-i ünnepi műsorában)

Új imaház Velencén

Az ünnep közösségteremtő és -formáló erő. Alkalom, hogy emlékezzünk az elmúlt időkre, hogy újra találkozzunk, hogy beszélgezzünk egymással. Alkalom, hogy örüljünk. Együtt, egymásnak és a különleges ajándéknak: tudunk még örülni, és van mit ünnepelnünk.

Egy keresztény gyülekezet életében aligha van nagyobb ünnep, mint az, ha – hosszú évek munkája után – gyüle-

kezeti házat, templomot avathat. Alig néhány éve adták át az új római katolikus templomot, most pedig a Hajnalpír Baptista Gyülekezet otthona készült el. Az imaterem formális birtokbavételét jelentő istentiszteleten ott voltak az építkezés támogatói, illetve képviselőik, de megjelentek azok is, akik a baptista misszió támogatását élvezik.

Szenczy Sándor pásztori köszöntője és imája után a gyülekezet zenei együttese Gál Dávid és Daniel Smith dicséretvezetők irányításával énekelt, majd ismét a pásztor vette át a szót, üdvözölte a megjelent virginiai (USA) vendégeket, a magyarországi baptista felekezet elnökét, az észak-koreai nagykövetet és munkatársait, az albán konzult, a gárdonyi választókerület országgyűlési képviselőjét, a nagyközség megjelent előljáróit (köztük az előző és a jelenlegi polgármestert), és a helyi keresztény gyülekezetek vezetőit. Dr. Almási Mihály, a felekezet elnökének ünnepélyes átadója után mindannyian elmondhattak néhány fontos gondola-

tot a templom építésével kapcsolatban, miután emléklakettet vettek át.

Donna Coffey csillogóan tiszta szolár-éneke után férje, a virginiai Pulaski Baptist Church pásztor tartott prédikációt. Patrick L. Coffey kiemelte a keresztény értékek fontosságát és új megvilágításba helyezte az előbb elhangzott gondolatokat, hangsúlyozva az egység, a hit és a szeretet fontosságát. „A szelídség

kordában tartott erő”, jelentette ki még. „A legszelídebb emberek a legerősebbek”.

Pár éve történt, hogy néhány ember elhatározta, hogy felépíti Isten házát a maguk apró – bár nagy múltú – gyülekezete

számára. Pénz híján a templom leginkább hitből épült: falai a lelkes amerikai, holland és magyar kezeket és a magyar és külföldi támogatókat dicsérik. Így lett az imából segítség, segítségből barátság – barátságból pedig a két gyülekezet között már élő, de a települések (Round Hill és Velence) között is alakuló testvérkapcsolat. Mire fölépült, a kis közösség tagjainak száma ötszörösére nőtt, és a vendégekkel megtöltötte a termet.

Igazi örömmünnepe kell, hogy legyen ez a nap, hiszen a falu minden egyes lakója számára hasznos lehet egy testvérvárosi kapcsolat. És miért ünnepel a gyülekezet? A válasz egyetlen mondatba sűrítendő: „Hatalmas dolgot tett velünk az Úr, ezért örvendezünk”.

Szabó Éva

(A cikket a Velencei Híradóból vettük át)

Kitekintő

Az éhezők segítésére sütnek kenyeret

A Krisztus születésének 2000. évfordulójaig hátralevő több mint nyolcszáz napon át az olaszországi pékségekben jubileumi kenyeret árusítanak.

A katolikus egyház az így keletkező nyereségét karitatív célokra ajánlja fel. Az akciónak az a célja, hogy táplálékhoz jutassa a nélkülözőket.

A szokásos bolti áron piacra kerülő kenyérből darabonként 100 lírát utalnak át a segélyalapba, amelyből elsőként az afrikai Nagy Tavak vidékén, Bissau-Guineában és Szudánban segítenek az éhezőkön. A kenyeret családoknak ajánlják, mindennapi fogyasztásra azért, hogy az étkezések alkalmával átérezzék a testvéri szeretet fontosságát.

A katolikus egyház fő nemegyszer hangsúlyozta, mennyire nélkülözhetetlen volt a kenyér az emberi élethez a történelem folyamán. Talán ezt jelképezi az is, hogy Betlehem, Krisztus szülőhelyének neve lefordítva „a kenyér háza” jelenti. (MTI)

Felszentelték a Megbékélés Házát

Felszentelték a Magyarországi Evangélikumi Testvérközösség új templomát a III. kerületben, Békásmegyeren. A testvérközösség hitvallása megegyezik az anglikán hitágazatokon alapuló általános metodista elvekkel.

A földterületet 1992-ben a Fővárosi Közgyűlés engedte át az egyházközség számára azzal a céllal, hogy 1999-re e helyen templom épüljön. A munkálatok várhatóan karácsonyra fejeződnek be teljesen.

A templom vakolatlan téglalapítmény, amelynek tornyában 80 kilogrammos harangot, a karzaton 750 sípos orgonát helyeztek el. Az épület azért kapta a Megbékélés Háza nevet, mert az egyházközség különösen fontosnak tartja a zsidó-keresztény párbeszédet. (MTI)

Katolikus orvosok az etikáról

Katolikus orvosok világkonferenciájára került sor New Yorkban. A huszonegy országból érkezett négyszáz orvos megbeszéléseinek központi témája a harmadik évezred orvosetikája, különös tekintettel arra: mit tanít az egyház az új orvosi technológiák alkalmazásáról, illetve a vallási értékek védelméről. Richard Watson, az amerikai katolikus orvosok szövetségének új elnöke a legsürgősebb gondok között az abortuszt és az eutanáziát jelölte meg. Watson szerint törvényhozási és orvosi szinten kell megfelelő megoldást találni ez ügyben, s ezzel párhuzamosan rendkívül fontos a vallásos lelkület elmélyítése, mert az élet tisztettségének leghatásosabb eszköze maga Krisztus igéje. (MK)

Nagy tisztelettel meghívjuk Önt
munkatársaival és szeretteivel együtt
1998 október 27-28-án a

Soproni Protestáns Napok

rendezvényeire.

Fő téma:

**A vallási jogegyenlőség és az
egyházi szükségek teljesítésének
ügye az 1848-as törvények tükrében.**

I. PROTESTÁNS EMLÉKÜNNEPÉLY

Evangélikus Templom,
1998 október 27. 18 óra

Igét hirdet D. Székli Imre evangélikus püspök.

Előadást tart Dr. Márkus Mihály református püspök.

Énekek, szavalatok, a soproni evangélikus
iskolák diákjai szolgálnak.

Forradalom a Kárpátalján

című kiállítást
Dr. Molnár Ábrám református néprajzkutató
nyitja meg.

Helyszín: Erdészeti Múzeum (Templom u. 4.)

II. TEOLÓGIAI FÓRUM Soproni Egyetem Előadóterme, 1998. október 28. 10-15,30 óra

PROGRAM

- 10.00 óra Megnyitó áhítat - köszöntő
Dr. Vládár Gábor református lelkész
- 10.20 óra Köszöntő:
Dr. Kolosár József rektor
- 10.30 óra Előadás: A vallási jogegyenlőség és az egyházi
szükségek teljesítésének ügye az 1848-as
törvények tükrében - társadalmi-politikai aspektus
Keveházi László
- 10.50 óra Korreferátum: a téma jelenlegi problematikája
Dr. Bölcskei Gusztáv
- 11.00 óra Előadás: A vallási jogegyenlőség és az egyházi
szükségek teljesítésének ügye az 1848-as
törvények tükrében - spirituális-egyházi aspektus
Berecki Lajos
- 11.20 óra Korreferátum: a téma soproni vonatkozásai
Dr. Winkler András
- 11.30 óra Hozzászólások, megbeszélés
- 12.30 óra Ebéd
- 13.30 óra Vitaforum: A vallási jogegyenlőség és az egyházak
finanszírozásának ügye napjainkban címmel.
A fórumot vezeti: Dr. Bóna Zoltán
Felkért résztvevők: Dr. Bölcskei Gusztáv (református)
D. Dr. Harmati Béla (evangélikus)
Dr. Almási Mihály (baptista)
Csernák István (metodista)

A vitaforumon minden jelenlévő aktív részvételre számítunk.

15.20 óra Zárás Dr. Bóna Zoltán

A szabadság útja

Jn 8:36

„Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.”

Október 23-án sok szó esett a kivívott szabadságról, amit valójában csak kilenc év óta élvezünk, de kérdéses, hogy tudtunk-e mit kezdeni szabadságunkkal. Úgy tűnik, ma is sok területen rabságban élünk. Elharapózott a kábítószer-függőség, iszákosság, terjed a pornográfia és a bűnözés minden fajtája, és rabjai vagyunk a félelemnek, kilátástalanságnak. Mint keresztények mit tehetünk e béklyók szétzúzásáért?

Egyedüli erőforrásunk a Szentírásban kinyilatkoztatott Úr Jézus Krisztus lehet. Ómiatta és őerte vagyunk keresztények. Ő megszabadíthat azon az alapon, amit a golgotai kereszten végzett a világért. Meghalt bűneinkért, de húsvét napján föltámadt a halálból, és ez bizonyította, hogy valóban élő Úr, Isten Fia. Most Isten jobbján van és imádkozik értünk, gyermekeiért. Kezében van minden hatalom mennyen és földön. Segít rajtunk, ha hozzá kiálunk.

I. Elszakadás a bűntől: az elolvasott igevers abból a beszélgetésből való, amit az Úr Jézus korabeli zsidókkal folytatott. Hirdette nekik, hogy ha megtartják ígétjét, akkor megismerik az igazságot, és az igazság szabaddá teszi őket. Erre hangoztatni kezdték, hogy Ábrahám utódai, és soha nem voltak szolgái senkinek. Ez nagyon is megkérdőjelezhető kijelentés volt, hiszen a zsidóság történetében addig is többször rabságban voltak. (Csak gondoljunk a bírák korszakának évtizedeken át tartó elnyomásaira, vagy az asszír és babilóniai fogság hosszú évtizedeire.) Sőt Jézus Krisztussal való beszélgetésük idején is a rómaiak rabigáját nyögték.

Jézus azonban a bűn rabszolgaságát súlyosabbnak tartotta a fizikai rabságnál. A bűn követője valóságos rabszolga. Amíg valaki ragaszkodik bűnéhez, nem menekülhet meg bilincseiből. Erre utalt az az eset, amelyben egy prostituáltat vittek Jézus elé, hogy vele együtt őt is agyonkövezzék, ha pártfogásába meri venni a tetten ért bűnöst. Jézus nem hagyta jóvá a prostituált bűnét, de nyilvánvalóvá akarta tenni, hogy nemcsak szexuális bűn létezik, amiért halálbüntetést szabott ki az

őszövétségi törvény. Jézus írt a földre, és talán azokat az egyéb bűnöket sorolta fel, amikben a parázna asszony vádolói is vétkesek lehettek. Amikor az írás láttán eltűntek a vádolók, az Úr Jézus ezt mondta az asszonynak: „Én sem ítélek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétekezz!” (Jn 8:11). Az Úr Jézus csak azon az emberen tud segíteni, aki el akarja hagyni bűnét és káros szenvedélyét.

II. Hit a Fiúban: El kell hinnünk a Szentírás bizonyágtételét arról, hogy Jézus Krisztus a próféciák beteljesítője, a megígért Messiás, és aki hisz benne, annak élete van, sőt várományosa az örök életnek. Isten neki adta a szabadítás hatalmát. Ezért mondja: „Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek”. A belé vetett hit megnyitja erejének forrásait, hogy megszabaduljunk zsarnokainktól. (Péter a viharzó tengeren kiáltott Jézushoz, és megszabadult az örvénytől. A keresztre feszített rablógylkos haldoklása közben kiáltott Jézushoz: „Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor eljössz királyságodba!” Erre Jézus ígéretet tett neki: „Bizony, mondom néked, ma velem leszel a paradicsomban.” Sok eset bizonyítja, hogy Jézusnak van hatalma a szabadításra, bármilyen helyzetben is legyen az ember. Kiáltunk hozzá!) A Szentírásban olvasunk arról az ígéretéről, hogy aki segítségül hívja az Úr nevét, megszabadul! Örökre érvényes a költő szava: „Odúkat és kriptákat pattant / S bús árkokig leér a szava: / Ilyen Húsvét szent tavasz / S ilyen Marad... / Krisztus támad eszmél, / Odúkat és kriptákat pattant, / Van-e gyönyörűbb ennél?” Ahhoz, hogy teljes mértékben éljünk a szabadságunkkal, lelkünk köteleitől is fel kell oldódnunk, és ezt csak az Úr Jézus Krisztus teheti meg életünkben. Higgyünk szavában, ne sajnáljunk lemondani pusztító szenvedélyeinkről és bénító láncainkról. Kérjük és kívánjuk, hogy Isten Fia valósággal szabaddá tegyen minket! Csak a lelki kötelekektől mentesen ünnepelehetjük szabadságunkat igazán.

Dr. Gerzsenyi László

(Elhangzott a Kossuth rádió 1998. október 23-ai adásában)

Meghívó

A Magyar Tudomány Napja országos rendezvénysorozat keretében a Baptista Teológiai Akadémia Bölcsészettudományi Kara **1998. november 4-én emlékülést és kerekasztal-beszélgetést** szervez az 1848/49. évi forradalom- és szabadságharc tiszteletére.

A tervezett program:

9.30 **Az európai feltételrendszer alakulása és az 1848/49. évi magyar forradalom**

Előadó: Dr. Pusztaszeri László, főisk. docens, karigazgató, BTA Bölcsészettudományi Kar

– Kávészünet

11.00 **A Batthyány-kormány megalakulása és hivatalba lépése**

Előadó: Dr. Urbán Aladár, a tudomány doktora, egyetemi tanár, ELTE Bölcsészettudományi Kar

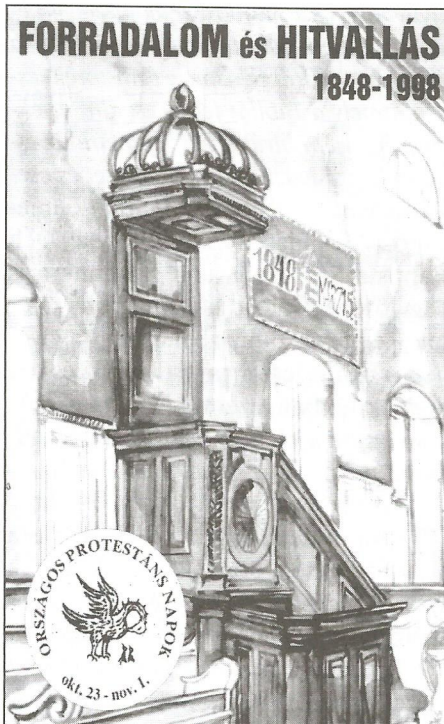
– Ebédészünet

13.00 **A honvédség megalakulása és az 1848-as év hadműveletei**

Előadó: Dr. Bona Gábor honv. ezredes, kandidátus, a HIM Hadtörténeti Intézet igazgatója

14.30 **Kerekasztal-beszélgetés**

Helyszín: Baptista Teológiai Akadémia 1068 Budapest, Benczúr u. 31. (a földalatti Bajza utcai megállójánál)

Az 1998-as Országos Protestáns Napok rendezvénysorozat plakátja

Baptista hírek a tengerentúlról

Harrach Péter családügyi miniszter hét évvel ezelőtt – akkor mint a Püspöki Kar titkára – meglátogatott, hogy tájékozódjon a nemrég elindult Vasútmisszióról. Ismerve kilétemet, azt a nem várt kérdést tette fel nekem: mit tudsz a Déli Baptista Szövetségről?

Válaszként valamennyit mondtam abból, amit tudok, jót és szépet. De ő többet tudott. Részleteket nem mondott, csak sejtetett valamit. Ez a kevés elég volt ahhoz, hogy nyugtalan-ná tegyen és fölkeltse az érdeklődésemet. És megjött a válasz az elmúlt napokban a Kossuth rádión keresztül a Rapcsányi László vezette „Egyházi Tudósító”-ban. A tartalmát igyekszem ismertetni, nem szó szerint.

Véget ért egy több évig tartó eszmei harc a tizenötmillió tagot számláló amerikai Déli Baptista Szövetségben. Mégpedig: a Biblia győzelmével. A szövetségben teljes egység alakult ki arra nézve, hogy a hívőbb irányvonalat követik, és nem adnak helyet a lazításoknak. „A Biblia számunkra abszolút tekintély, mert az Isten szava, a teljes írás Istentől ihletett. A Biblián kívül nincs számunkra más hiteles kijelentés. Nem adhatunk teret annak a liberális gondolkodásnak, sem törekvésnek, amely a Bibliát felülvizsgálni igyekszik. Azt nem bírálni kell, hanem követni, és hozzá igazítani az életünket és cselekedeteinket.” Tehát hű maradt önmagához és áldásos múltjához a Déli Baptista Szövetség, ami számunkra is nagy örömet jelent és hálaadásra készítet. Reménykedünk abban, hogy a jövőben is szoros lesz a kapcsolatunk, és miként a múltban, ezentúl is áldásait fogjuk élvezni a két Szövetség testvéri kapcsolatának.

Ezúton üdvözljük a Déli Baptista Szövetség döntését, és kívánjuk Urunk áldását a szövetség életére és szolgálatára. A híradásért köszönetünket fejezzük ki a Kossuth rádióknak és személy szerint Rapcsányi László műsorvezetőnek.

Hányik János

Az élet viharai

Úgy tűnik, mintha egyre gyakrabban lapoznánk a kalendárium oldalait, és az élet viharai keltette hullámok egyre magasabbra csapnának. A hírek és az újságok szinte másról sem tudósítanak, mint katasztrófákról és borzalmakról.

Számtalan helyen tornádók pusztítanak, máshol hurrikánok, földcsuszamlások és vulkánok. Földrengések naponta rázzák meg a Föld számos pontját, de mivel olyan gyakoriak, ha a Richter skála nem emelkedik a hatos fölé, már oda sem figyelünk rájuk.

Mindezek az események az emberi kontroll határán túl történnek. Helyenként, ahol az ember mégis megpróbál beavatkozni a természeti erők működésébe, a veszély még fokozottabbá válik. Bíróságaink, börtöneink, kórházaink és iskoláink bizonyítják küzdelmeinket... Sokan harcolnak azzal az életérzéssel, hogy nincs hová fordulniuk és szalmaszálnyi reményük sincs.

A zsoltáros még nálunk is jobban ismerte az ember nyomorúságát:

„Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban. Azért nem félünk, ha megindul is a föld, és hegyek omlanak a tenger mélyébe; ha háborognak és tajtékoznak is vizei, és tombolásától megrendülnek a hegyek.” (Zsolt 46:1-3)

Isten olyan közel van, mint a meghajtott térd. Kedves előtte az alázatos és bűnbánó lélek, és ígérete szerint soha nem mond le rólunk és nem hagy cserben. Ha tombolnak is körülöttünk az élet viharai, jusson eszünkbe valóságos oltalmunk. Ő mindig jelen van, szilárd talajt és az élet egyetlen lehetőségét felkínálva Fiában – Jézus Krisztusban. Minden egyéb erőfeszítés hiábavalónak bizonyul.

„Csendesedjete el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten!” (Zsolt 46:11)

Fordította: Ferenczi Andrea

Az Országos Protestáns Napok Programjai

„Forradalom és Hitvallás 1848-1998”

– Néhány kiemelt rendezvény –

Felekezeti Középiskolák II. Ökumenikus találkozója	Mezőtúr, Városháza Díszterme	Október 30. 9.15 óra
Ünnepi Kiállítás Forradalom a Kárpátalján címmel Bemutatója: Dr. Molnár Ambrus (Az Ökumenikus Tanács központi rendezvénye)	Sopron, Erdészeti Múzeum Templom u. 4.	Október 27. 19.30 óra
Teológiai Fórum Téma: „A vallási jogegyenlőség és az egyházi szükségletek teljesítésének ügye az 1848-as törvények tükrében” (Az Ökumenikus Tanács központi rendezvénye)	Sopron, Egyetem	Október 28. 10 – 15.30 óra
Országos Reformációi Emlékünnepély Igét hirdet: Dr. Hegedűs Lóránt református püspök Előadást tart: D. Dr. Harmati Béla evangélikus püspök (Az Ökumenikus Tanács központi rendezvénye)	Budapest, Kálvin téri Református Templom	Október 31. 18 óra
Protestáns Kulturális Est „Az Úr pedig a Lélek, és ahol az Úr Lélek, ott a Szabadság” Ünnepi előadó: Dr. Kiss Gy. Csaba egyetemi tanár (Az Ökumenikus Tanács központi rendezvénye) (A jegyek elővételben elkeltek!)	Budapest, Pesti Vigadó (Belépés csak jeggyel)	November 1. 18 óra

Valóban

Pécs-Somogy. Kicsiny bányász-település a Mecsek öln. Erre az erdőborította hegyek védelmében meghúzódó, gazdagon termő mezőségre nyíló kis csodára már a rómaiak is felfigyeltek. Utat építettek hozzá, arra vezették a vízcsatornájukat, és a faluszéli gödörben, ott a Cser alján – bárki megnézheti – egész sor cserépegető kemencét építettek. Ez az én szülőfalum, amit igazán széppé mégsem az erdők, meg a történelme tett, hanem a lakói. Találni ott alföldi magyart, svábot, szerbet és horvátot, a sziléziai bányavidékről még Mária Terézia idejében áttelepített bányászcsaládok leszármazottjait, no meg ennek a századnak a magyar deportáltjait, bányamunkára ítélt politikai bűnösök utódait. Ez a sokféle ember ezernyi irányból indult reggelente az akna felé, és ahogy a kilométernyi mélységbe leszálltak, sokféleségüket elnyelte a sötét, betakarta őket a fekete szénpor és az állandó életveszély. Olyan egyformák lettek, hogy édesapámat is alig ismertem fel, amikor kiszállt a kasból.

Idővel a napszínti élet is beszürkült. A bányászélet velejárói, mint az állandó életveszély, a gyakori sérülések, a kicsiny fizetés, a halálbiztos szilikózis minden család ismerősei lettek. Feketének vagy fehérnek látunk mi mindent, és arrafelé mindig sok volt a fekete. Italhoz, öngyilkosságba „menekültek” a szomszédaink. Tudni kell ezt mind, hogy igazán értékeljük az Úrnak azt a kegyelmét, hogy már a századelő óta épít ott is egy „hegyi várost”, hívő testvérek közösségét, akikkel felnőni sok áldása között mindig a legelső maradt énnekem.

Én már kislányként tudtam, hogy az „Úr meghall imát”. Idős asszonyok imáit hallva, akik minden alkalommal védelmet kértek a föld alá szálló férfiakra, azok bizonyágtételeit hallva arról, ahogy a forró kő alá szorulva vártak a szabadításra, és nem hiába, nagyapám, nagybátyáim, édesapám testén látva a halál próbálkozásait, újból és újból térdet hajtottunk az Ő hatalma és szeretete előtt.

A somogyi gyülekezetben másképpen szól az ének. Miféle regiszter az istendicsőítés hangszerén a kópporral terhelt, fekete tüdő megszólaltatta

hang?! 30-40 éves férfiak, akikkel sétálva már az egyenesben is egyre gyakrabban kellett megállni, hogy szerettek és tudtak énekelni?! Micsoda ellentétje volt ez a ma hódító kellemesített kegyességnek; fájdalomkon tört át a dicsőítés!

A somogyi énekkar 80 éves történelméből vagy 40 éven át *Madarász Béla* „bácsi” volt a vezetőnk. Míg az énekeket tanította, előttem van, ahogy maga is kapkodva veszi a levegőt. Mégsem kedvezett a bajtársainak. A hangokat ki kellett tartani, a zene egészséges lelkek megszólalása – nem volt kímélet. Az énekkar mellett volt pengetős zenekarunk is, és még ma is szolgál a fúvós. Vasárnap esténként, istentiszteletek, énekóra, zenekari próba után, énekelve mentünk haza, otthon újból elővettük a hangszereket, kiültünk a lépcső elé, és folytattuk sötétedés utánig. A bányatelep házainak apró ablakai sorban kinyíltak, még oda is kiabáltak hozzánk, hogy „Novák bácsi, most azt az éneket énekeljék, hogy ...”

A bányákat bezárták. A fiatalabbak tanultak, a családok ma már nem a szénből élnek. A szüleink egyébként sem engedték volna, hogy mi is „leszálljunk”. Az utolsó pofont akkor kaptam az apukámtól, amikor kicsúszott a számon, hogy „akkor bányász leszek én is”. Lezárult a korszak. Tavasszal ottthon járva hallottam, még a hívő tisztiorvos is tagadja, hogy amit mi láttunk és hallottunk, ami a még néhány élőknek tüdőt rágó terhe, az igaz lenne. Igaz pedig, mi tudjuk. Mi tőlük tanultunk énekelni.

A somogyi gyülekezet énekkara október 11-én ünnepelte megalakulásának 80. évfordulóját. Baptista misszióknak múltjából kapott fontos ízelítőt, aki velük töltötte ezt a hétvégét, és ha még arra is szánt időt, hogy leüljön valamelyik bányász testvérünkkel beszélgetni, így fontos lelki útravaló is került a tarsolyába.

Közösségünk tisztelete, Isten áldása vegye körül a mi énekes-lelkű bányász testvéreinket Pécsen, Komlón, Tatabányán, Somogyban, akik közé születtem, aiktól „jó szerencsém” lett nekem és sokunknak!

Novák József

Megkövetés

A Magyarországi Baptista Egyház Szövetségi Tanácsa 1998. október 6-án megtartott ülésén – *Dr. Almási Mihály* egyházelnök javaslatára – teljes egyhangúsággal határozatot hozott, miszerint egyházunk vezető testülete a korábbi egyházvezetések idején elmulasztott MEGKÖVETÉST megteszi és nyilvánosságra hozza mindazon testvérek vonatkozásában, akik az elmúlt évtizedekben hátrányos megkülönböztetésben, igazságtalan bánásmódban, elítéltetésben és büntetésben részesültek, részben azért is, mert az egykori egyházvezetés a kényszerítő körülmények miatt erőtlenné bizonyult kimentésükre vagy a későbbiekben a jogorvoslat kezdeményezésére. Bűnbánattal belátjuk, hogy misszióink akkori megtorpanása, a későbbi évtizedek létszámvesztése és az azóta is nehézkes kilábalás egyházunk súlyos terhe, és összefügg az internáltakkal kapcsolatos akkori magatartással. *Özvegyeiktől, leszármazottaiktól bocsánatot kérünk az egykori egyházi vezetők nevében is, akiket az önkény ügyeik lebonyolítására kényszerített; beleértve a lelkeszi konferenciákon az elmarasztaló indoklásokat, az elhatárolódó nyilatkozatokat és a részvétlenséget. Az elhurcolt lelkipásztorok, presbiterek, diakónusok, diakonisszák és gyülekezeti tagok méltatlan szenvedést tűrő hűségét örök mementóként zárjuk a szívünkbe. Azokat pedig, akik még élnek közülük, Isten kegyelmébe és áldó szeretetébe ajánljuk.*

– a Szövetségi Tanács –

Felhívás

Kérjük azokat a Testvéreket, akik magukról vagy másokról szóló dokumentumokkal, fényképekkel rendelkeznek az 1956-os forradalom vagy az azt megelőző és követő önkény idejéből, másolatban vagy eredetiben küldjék el azokat a Baptista Levéltárba (1068 Bp. VI. ker. Benczúr u. 31.)

Zágoni Jenő
levéltárigazgató

Új könyv Hasznos ajándék

Dr. Billy Graham új, magyarra fordított könyve jelent meg az MBE Misszióbi-zottságának gondozásában: *Válaszok az élet kérdéseire* címmel.

A szerző több mint ötvenéves evangélikatori szolgálatának tapasztalatait, igei látását tartalmazza a könyv. A kérdések és feleletek öt fő cím alá vannak csoportosítva:

1. Kapcsolatok
2. Lelki kérdések
3. Pszichológiai problémák
4. Erkölcsei kérdések
5. Bibliái kérdések

Különösen nagy segítséget jelenthet ez a könyv azok számára, akik gyülekezeti missziós szolgálatot végeznek fiatalok vagy idősebbek között. Őszinte hangvételű (nincsenek tabutémák), hasznos tanácsokat ad azok számára, akik segítség után kiáltanak, vagy segíteni akarnak a bajbajutottakon.

A 340 oldalas könyv kapható a Baptista Könyvesboltban (1074 Bp. Hársfa u. 33.) 650,- Ft-ért. A bevételt a kárpátaljai misszió támogatására szánjuk.

■ Gondnoki állás a szolnoki gyülekezetben, lelkipásztori ajánlást kérünk. Érdeklődni lehet: Nagy Zsigmond, Monor, Köztársaság út 14. Tel.: 06-29/ 410-753

A Baptista Egyház Központi Énekkará- nak és Zenekarának Hangversenye

A Pesterzsébeti Baptista Imaházban

(Budapest XX., Ady E. u. 58.)
1998. november 7. szombat 18.00
órákor

Vezényel: Oláh Gábor

Közreműködik:

Kiss Rózsa: Ének
Meláth Andrea: Ének
Pátkai Imre: Orgona

Műsor:

Vivaldi: Gloria
Közismert baptista ének-
feldolgozások

Mindenkit szeretettel várunk!

■ Budapesttől 35 km-re Pencen, 3 szoba, gázfűtéses családi ház eladó. Érd.: 06-26/ 374-826 (Pintérné).

■ Újpest-Központtól 2 percre, külön bejárattal szoba kiadó 1-2 diák részére. Érd.: 06-1/370-30-62

Még kapható

Dr. Almási Mihály: „*Theologia popularis brevis*” (Népszerű teológia röviden) című teológiai munkája.

A borítón Jeruzsálem látképe, előtérben a templom egyetlen maradványával, a siratófallal, háttérben pedig az aranykupolás Omár-mecsett (Szikla-dóm).

A szerző több mint 20 éve tanít teológiát. Ez a kilencedik nyomtatásban megjelent műve.

Az első 22 éve jelent meg a bemerítésről, néhány pedig 1982 és '86 között Amerikában.

Sok teológus írt népszerű, rövid, de a legfontosabb teológiai kérdéseket hiánytalanul tárgyaló könyvet (K. Barth, E. Brunner vagy a magyar baptisták közül id. Udvarnoki András). Ez is ilyen.

A mai – sokszor zűrzavaros „teológiai szinkretizmus” idején jó, ha biblikus baptista tantételek is a kezünkbe kerülnek, élvezhető, olvasmányos formában.

Minden korosztály haszonnal forgathatja, függetlenül az olvasó előképzettségétől. Alkalmas bibliai tanfolyamok tankönyvének is. Legyen ott minden baptista család könyvespolcán!

– A Kiadó –

Közlemény

Katona László (Kiskőrös) baptista lelkipásztori státusza megszűnt.

– a Szövetségi Tanács –

Téged kér szívünk

Spirituálé

1. Téged kér szívünk, Téged kér szívünk, Téged
2. Hozzád száll imánk, Jézus jöjj! Hozzád száll imánk, Jézus jöjj! Hozzád
3. Néked zeng dalunk, Néked zeng dalunk, Néked

kér szívünk,
száll imánk, Jé-zus jöjj, Ó, Jé- zus hoz- zánk jöjj!

kér szívünk,
száll imánk, Jé-zus jöjj, Ó, Jé- zus hoz- zánk jöjj!

Békehírnök

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA
EGYHÁZ HIVATALOS LAPJA

Felelős szerkesztő:

Nagy Imre

Felelős kiadó:

Dr. Almási Mihály

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

1068 Budapest VI., Benczúr u. 31.

Telefon: 352-9998; Fax: 352-9707

Csekk számlaszám: 11706016-22163851

Kéziratot nem őrzünk meg és nem adunk vissza.

Tördelőszerkesztő:

Papp Szabolcs

Nyomtatás: MA-PRINT Bt. Tel.: 226-5540

Felelős vezető: Mayer Gábor

HU ISSN 0133-1256

MEGJELENT

az anabaptisták

Magyarországra érkezésének 475.,
a '48-as forradalom és szabadságharc 150.
és a baptista misszió legutóbbi
újjaszervezésének 125. évfordulóján.

Ára: 35 Ft.